

Šifrování s Exupéřem

NOC KOSTELŮ

7. ČERVENA 2024

06/2024

Měsíčník
Sboru CB
v Brně – Kounicova

2	Kalendárium	Josef Vávra
3	Úvodník	Karel Hůlka
4	Sborová kronika	
5	Z jednání staršovstva	staršovstvo
6	Z historie stavby modlitebny	Lydie Křipačová, Petr Dadák
9	Vzpomínka na Karla Hrudičku	rodina
10	Vzpomínka na Drahušku Motykovou	Jana Hůlková
11	Loučení s Drahou Motykovou	Felix Davídek
13	Letopisy	Josef Vávra
14	Červen v našem sboru	

Fotografiemi a ilustracemi do tohoto čísla přispěli: Mirek Křipač, David Fajfr, rodina Hrudíčková, Jana Hůlková a webové stránky.

Na titulní stránce:

Upoutávka na Noc kostelů – Šířovačka inspirovaná Malým princem.

SBOR CÍRKVE BRATRSKÉ
Brno Kounicova 15;
kazatel:

Karel Hůlka (tel.: 604 991 260)
vikář:

Vojtěch Barot (tel.: 602 263 480)

kancelář sboru (Lydie Křipačová):
v úterý (17 až 19) – tel.: 530 342 302

<https://cb.cz/brno/>

<https://www.facebook.com/cirkev.bratarska.kounicova>

Kalendárium

věcí duchovních i světských

6. – Mezinárodní den dětí; slaven od roku 1954.
6. 1544 – vydána regule Římské unie řádu svaté Voršily (tzv. voršilek). V Brně jim patřil klášter při kostelu sv. Josefa na Josefské ulici.
6. 1924 – v Praze zemřel spisovatel Franz Kafka.
6. 1989 – masakr studentů na pekingském náměstí Brány nebeského klidu.
6. – Světový den životního prostředí; slaví se od roku 1972 z rozhodnutí OSN.
6. 1844 – v Londýně založena organizace YMCA (Young Men's Christian Association).
6. 1904 – v Plzni narozen herec, režisér, spisovatel a hudební skladatel Emil František Burian.
6. – židovský svátek Šavu'ot (svátek týdnů). 🌸
6. 1914 – založen spolek Junák – český skaut.
6. 1804 – v Novém Rousínově narozen katolický kněz, pedagog a folklorní sběratel František Sušil.
6. 1909 – v brněnském Králově Poli narozen český herec Karel Höger.
6. 1834 – v anglickém Kelvedonu narozen baptistický kazatel a evangelista C. H. Spurgeon. 🌸

► pokračování na straně 8

KOMPAS

Vychází vždy na začátku nového měsíce pro vnitrosborové účely. Uzávěrka příštího čísla 25. 6. 2024. Příspěvky dodané po uzávěrce nemusí projít redakční úpravou. Přípravují: Lenka Broklová (broklova@volny.cz), Petr Raus (petr.raus@cb.cz), Josef Vávra (gon@email.cz), David Fajfr (david.fajfr@seznam.cz). Příspěvky možno posílat též na výše uvedené e-mail. Děkujeme.

Měsíčník Sboru Církve bratrské Brno, Kounicova 15

Slyšeli jsme...

Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.

Marek 10,45

Ve výše uvedeném citátu z evangelia se dvakrát ozývá sloveso sloužit. Pojem „služba“, z něhož je odvozeno, má v sobě různá negativní zabarvení. Jedno z nich může být spojeno se záměnou služby za takové „posluhování“ ve smyslu jakéhosi ponížení. Proti chápání služby jako ponížujícího „posluhování“ se velice pěkně vymezují tvůrci dojemného italského filmu na téma obětavé otcovské lásky „Život je krásný“.

Hlavní hrdina filmu, zábavný a schopný židovský mladík Quido, přijde za svým strýcem hoteliérem ucházet se o zaměstnání číšníka v strýcově hotelu. Protože jde o hotel vysoké kvality, jsou na personál kladeny vysoké nároky ohledně zdvořilosti a formálního vystupování. Quido je celý nespůsobilý a neví, jak dostát takovým požadavkům. Zdvořilost křečovitě přehání a zmatkuje. Strýc ho povzbudí těmito slovy: „Ty máš obsluhovat, ale nejsi slouha. Sloužit je nejvyšší umění. Bůh, to je první služebník. Bůh slouží lidem, ale není jejich slouha.“ Sloužit tedy neznamená přihrbené a podlézavé posluhování, ale je to součást něčeho velikého a vznešeného.

Evangelium slova moudrého Quido-va strýce potvrzuje. Bůh je opravdu první služebník.

Další deformací služby může být pojetí služby jako činnosti, která má snahu dělat dobro, protože se to má. Možná právě o tom je známý příběh Marie a Marty. Marta chtěla posloužit Ježíši, který přišel jako host. Host měl v tehdejší kultuře výsostné postavení. I staré české přísloví říká: „Host do domu, Bůh do domu.“ Marta ale nebyla v tomto svém úkolu nijak štěstá. To prozrazuje její kyselá poznámka na adresu její sestry Marie: „*Pane, nezáleží ti na tom, že mne má sestra nechala sloužit samotnou? Řekni jí přeče, ať mi pomůže!*“ (Lk 10,40)

Služba tedy nemusí být ponížícím „posluhováním“, protože sám Bůh se nám ve svém Synu rozhodl posloužit. Nemusí být ani pouhým vyčerpávajícím plněním povinností. Služba také není prostředkem získání hodnoty a uznání. Nesmírnou hodnotu dává našemu životu Boží láska, která se projevila v Kristu. A největším uznáním není uznání od lidí, ale od našeho Pána: „*Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.*“ (Mt 25,21)

► Karel Hálka

Svíce mým krokům je slovo tvé, svítí mi na cestě..
Žalm 119,105 (B21)

NAROZENINY (70+)

8. 6.	sestře Jarmile Sturmové z Brna	86 let
22. 6.	sestře Františce Zezulové z Brna	76 let
23. 6.	bratru Janu Brančovi z Brna	83 let
26. 6.	sestře Suliko Česnekové z Brna	76 let
	sestře Magdaleně Pokladníkové z Brna	

ÚMRTÍ

- ♦ 3. května zemřela sestra **Drahuška Motyková** a 7. května pak bratr **Karel Hruďička**. I když nebyli členy našeho sboru, patřili k našemu společenství a rádi jsme je mezi námi vídali.

KŘEST

- ♦ 26. května byli pokřtěni **Hugo Pacek, Liliana Packová, Veronika Dvořáková, Michal Křipač**.

Výpis ze zápisů

JEDNÁNÍ STARŠOVSTVA

JEDNÁNÍ KVĚTEN 2024 | BRNO

Přítomni: Vojtěch Barot, Petr Buršík, Petr Dadák, Karel Hůlka, Miroslav Křípač, Lukáš Pacek, Ester Pučálková, Jaroslav Štigler st., Josef Vávra, Tomáš Vrána.

1. **Staršovstvo nadále přemýšlelo** nad podobou členské základny a možnostmi služeb členům sboru, zejména co se týče přístupu ke „kartotékovým“ členům sboru, možnosti kontaktů a jejich většího zapojení do života sboru.

2. **Staršovstvo se setkalo** se členy staršovstva z bohumilické stanice nad tématem jejich uvažování nad rekonstrukcí jejich stávající modlitebny či možnou novostavbou na jejím pozemku. Věc je ale podle vyjádření Bohumilických stále ve stadiu uvažování, nicméně potřeba přinejmenším opravy modlitebny v poslední době výrazně vzrostla.

3. Hugo Pacek, Liliana Packová, Michal Křípač a Veronika Dvořáková absolvovali **předkřestní rozhovor** se staršovstvem. Staršovstvo souhlasilo s uskutečněním jejich křtu. Přijati za členy sboru budou pak v neděli 2. 6. 2024.

4. **Staršovstvo bylo informováno**, že 22. května 2024 byly odeslány výzvy k podání nabídek potenciálním zhotovitelům stavby. Na 3. 6. se plánuje svolání pracovní skupiny k rekonstrukci ve věci dalších prací v 1. NP nad rámec aktuálního projektu a na neděli 16. 6. 2024 od 17 hod. bude uspořádáno setkání sboru k rekonstrukci. Jako podklad jednání bude připravena informační brožurka, která bude rozesílána emailem. Je již také připravena vizualizace nové modlitebny, která bude zpřístupněna na YouTubeovém kanále sboru. Konečné návrhy smlouvy se zhotovitelem rekonstrukce modlitebny budou k odsouhlasení předloženy členskému shromáždění pravděpodobně v září t. r.

5. **Staršovstvo předběžně projednalo** výsledky vzešlé z dotazníku PULS a návrhy ze strany koučů Cesty obnovy, které se stanou podkladem pro setkání členů sboru s br. Davidem Novákem 2. 6. 2024 v 17 hod.

► *staršovstvo*

Z HISTORIE STAVBY MODLITEBNY ANEB POZVÁNÍ K ÚČASTI NA REKONSTRUKCI

Při přípravách podkladů pro architektonickou kancelář jsme se museli ponořit hluboko do archivu, kde jsme našli jednak staré plány, výkresy a smlouvy, ale také účty a doklady od darů i úpisů. Zkoumání archivních materiálů tedy přineslo poznatky ke stavbě samotné a zároveň nás překvapilo, že se naši předkové potýkali s podobnými problémy jako my dnes.

Roku 1918 byla Svobodná církev reformovaná přejmenována na Jednotu česko-bratrskou a od spolku Betanie se oddělil tzv. První brněnský sbor. Protože se rozrůstal, bylo v roce 1920 rozhodnuto, že je potřeba zajistit dostatečně velké prostory pro sborovou práci. Odhadovaný rozpočet na stavbu byl 0,5 milionu korun. Jako první krok byl založen stavební fond, ve kterém bylo zpočátku 6 000 korun. Bratři měli přislíbeno, že pokud se jim podaří sehnat 50 tisíc korun, jistý dárcé podpoří stavbu částkou 100 000 korun. Sbor tedy v květnu 1920 zahájil upisovací akci darů a půjček na stavbu a předložil všem bratřím a sestrám otázku: „Jakým způsobem chcete podpořit dílo Boží v Brně? A jaký podíl chcete mít na této práci?“ Na konci roku 1920 čítal stavební fond 26 360,60 korun.

V roce 1925 byl zakoupen dům s pozemkem na ulici Kounicově, dům byl

zbourán a 25. května 1925 byla podána žádost o stavební povolení. 28. června 1925 byl položen základní kámen. To byla velká událost, které se účastnilo mnoho lidí, a přední představitelé sboru připojili mnohé proslovy. Bylo zdůrazněno, že stavba potřebuje dobré základy a následovala i výzva: „Ohledej svůj základ a vidíš-li trhliny ve svém životě, neotálej, rozbouej dům, aby se nezhroutil, a postav nohy své na skále věků.“ (br. Karpíšek) Projektant bratr

Uherka připomněl, že „potřebujeme dobrých základů... všechny nánosy na povrchu musí být odstraněny a musí se jít do hloubky. Nejinak se má dít v našem životě... Jest on také stavbou... Stavme svůj život na pevné skále,

Pánu Ježíši, aby dílo naše přetrvalo věky a neslo užitky věčnosti.“ Celé shromáždění bylo zakončeno modlitbou a opět výzvou k darům i úpisům výhodných půjček.

19. září 1926 se naplnila dlouholetá tužba a byl otevřen sborový dům. Slavnosti se účastnilo neuvěřitelných 800–900 osob. Zaznělo opět mnoho projevů a pozdravů. Bratr Uherka: „...Dům postavený potřebuje udržování, jinak i při dobrých základech a dobré stavbě se rozpadne. Otcové nám zanechali čisté Slovo Boží a příklad, jak dělat ráj na zemi. Na nás je udržovat čistotu v církvi.“ Následovaly projevy zástupců církví, delegátů úřadů a bylo

přečteno blahopřání z Kanceláře prezidenta republiky. Celé shromáždění řídil bratr kazatel Urbánek, shromáždění bylo evangelizační a vyznělo jako mocné pozvání k Pánu Ježíši. Na vyzvání se přihlásily čtyři duše, že chtějí následovat Pána. Všichni vnímali nový sborový dům jako prostředek k šíření Božího slova. Bratr farář Pokorný zdůraznil, že máme veliké poslání, aby byli lidé přivedeni ke Kristu, zdroji spásy. (Převzato z článku z časopisu Českobratrská rodina r. 1926.)

V roce 1928 se ukázalo, že spolkové prostory jsou nedostačující a byla provedena přístavba spolkové místnosti (šachovnicový sál). V letech 1929–30 byl postaven přední dům. Celkové náklady byly v tu chvíli přes 2 miliony. Jak zmiňuje bratr Pravdomil Dostál v referátu k 50. výročí modlitebny: „Náklad to byl veliký, brněnský sbor měl značné dluhy v ústředí církve, v následujících letech hospodářské krize se obtížně splácelo a ještě z revizní zprávy z roku 1934 plyne, že sbor měl více dluhů, než bylo zdrávo.“ Nicméně i přes všechny těžkosti se dluhy podařilo splatit a sbor ustál i nesnadné období druhé světové války a doby po ní.

Je fascinující sledovat odvahu víry, že se Pán postará. Měli naspořeno 6 000 korun a věřili, že se jim v brzké době podaří nasbírat 50 tisíc a neuběhlo ani dalších 10 let a měli stavbu za 2 miliony (tedy nakonec investovali čtyřikrát více než na začátku zamýšleli). Část peněz získali prodejem menších nemovitostí, které vlastnili, ale drtivá většina prostředků pocházela z darů a půjček členů sboru. V té době se jednotliví členové upisovali a zavazovali k pravidelnému přispívání sboru na splácení dluhu. Každý podle svých možností. A tak v archivních materiálech jsou úpisy k pravidelným darům od 5 korun. Ukazuje se, že

nejsou malé dary. Každý z členů se tak podílel na tomto Božím díle.

Je velmi pozoruhodné, jak i v minulosti procházeli naši předchůdci ve víře podobnými zápasy jako my dnes. Podobně jako oni chceme, aby rekonstrukce modlitebny probíhala ruku v ruce s Cestou obnovy. Také si bratři a sestry ve 20. a 30 letech uvědomovali, že je potřeba vybudovat nejen místo ke scházení a sborovým aktivitám, ale že jde především o růst Božího království i o spasení lidských duší. Ve všech dokumentech se tento apel opakuje a my jsme rádi, že na to můžeme navázat.

Rádi bychom vás pozvali 16. června v 17 hodin na setkání k rekonstrukci. Je to další příležitost dozvědět se ucelené informace o připravované rekonstrukci, zeptat se na věci, kterým byste rádi porozuměli, a podílet se na budování společného díla. Od 16 hodin budou připraveny k nahlédnutí originály historických dokumentů, ale také podklady k současné rekonstrukci.

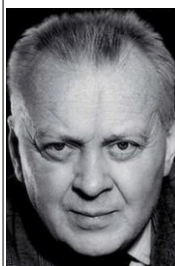
Jak již bylo uvedeno, v minulosti se velká část oprav prováděla svépomocí, rozsah rekonstrukce bude ovšem velký a bude vyžadovat profesionální přístup. Toto není v našich silách. Také jsme si vědomi, že současná doba klade na každého z nás jiné časové nároky, než tomu bylo v minulosti. Proto vás neprosíme o Váš čas, ale prosíme především o modlitební podporu a stejně jako bratr stavitel František Růžička na začátku minulého století končíme svůj článek i výzvou k podpoře finanční – přijímáme dary v jakékoliv výši, nejlépe pravidelné, s nimiž bychom mohli počítat na splácení půjček, a také úpisy výhodných půjček, z nichž by se financovala stavba.

► *Lydie Křípačová, Petr Dadák, hospodář*

VĚCÍ DUCHOVNÍCH I SVĚTSKÝCH

E. F. Burian

Karel Höger

Bertha von Suttner

Tomáš Fryčaj

- 20. 6. – Mezinárodní den uprchlíků; vyhlášen OSN v roce 2001 k 50. výročí Úmluvy o statusu uprchlíků.
- 21. 6. 1899 – v Brně narozen moravský židovský skladatel Pavel Haas.
- 21. 6. 1914 – ve Vídni zemřela spisovatelka, novinářka a hlavní mluvčí pacifismu v Rakousku Bertha von Suttner hr. Kinská, první žena, která obdržela Nobelovu cenu za mír.
- 24. 6. 1874 – v Roudnici nad Labem narozen kunsthistorik, archivář a profesor na vídeňské univerzitě Max Dvořák.
- 24. 6. 1974 – v Praze zemřel profesor AVU a historik umění Václav Vilém Štěch.
- 27. 6. – Den památky obětí komunistického režimu.
- 28. 6. 1839 – v Brně zemřel moravský kněz a buditel Tomáš Fryčaj.
- 28. 6. 1914 – atentát na rakouského následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este v Sarajevu, který se stal spouštěcí událostí 1. světové války.
- 29. 6. 1914 – ve středočeských Býchorech narozen český houslista a dirigent Rafael Kubelík.
- 29. 6. 1989 – ve vysílání rozhlasové stanice Svobodná Evropa byl zveřejněn text petice Několik vět. Snahou tvůrců petice bylo zaktivizovat širší společenské vrstvy probuzené lednovými událostmi kolem připomínky 30. výročí upálení Jana Palacha a přimět je přestat se obávat konfrontací s komunistickým bezpečnostním aparátem. Do podzimu se k jejímu textu svým podpisem přihlásilo na 37 tisíc signatářů.

► *Josef Vávra*

♦ *Události označené 🌸 jsou rozvedeny v Letopisech (na straně 13).*

Vzpomínka na bratra Karla Hruďičku

2. 8. 1936 – 7. 5. 2024

Tatínek se narodil 2. srpna 1936 v Beňovech u Klatov do skromné rodiny Karla a Marie Hruďičkových. Jeho tatínek byl kovář a dědeček cestář. Dětství neměl radostné. O tatínka přišel v šesti letech a maminka onemocněla tuberkulózou. Tehdy se o malého Karlíka velmi starala jeho o tři roky starší sestra Vlastička. To posílilo jejich vztah na celý život. Maminka jim zemřela, když mu bylo 13 let. Tak zůstali sirotky a maminka oběma velice chyběla. Rodiče jim nahrazovali babička a dědeček Korcovi a maminičina sestra Barbora.

Po základní škole vystudoval První střední školu v Klatovech. V letech 1951–55 absolvoval průmyslovou školu stavební v Plzni. Po studiu byl povolán k vojenské službě u PTP v Rajhradě u Brna. Odtud s kamarádem Mirkem poprvé přišel do prostředí, které znamenalo začátek jeho nového života. Spolu navštěvovali mládež Jednoty československé v Brně, kde tatínek přijal

Krista. Jak sám říkal: „Pán Ježíš Kristus má moc měnit lidská srdce k lepšímu. I to mé.“

Na vojně se také seznámil s Josefem Šenkýřem z Miřetína. Jeho sestru Martu si vzal za manželku. Svatbu měli 2. 6. 1962 v Litomyšli. Postupně se jim narodily děti Pavel, Marta a Marie.

Při práci dálkově vystudoval Vysokou školu stavební a začal pracovat jako statik v brněnské pobočce Elektrovodu Bratislava. Na Slovensku měl mnoho přátel. Vždy říkal: „Já jsem Čechoslovák.“ Proto těžce nesl rozdělení republiky.

Po svém obrácení byl členem Církve bratrské. Měl rád hudbu, zpíval v pěveckém sboru. Miloval široké společenství Božího lidu. Každého rád vroucně pozdravil a rozdával povzbuzení. Často a rád se modlil doma i ve shromáždění. Měl srdce otevřené pro Izrael. Byl členem Společnosti přátel Izraele. Jednou se mu také splnil sen Svatou zemi navštívit. V důchodu věnoval úsilí službě ve vězeňské duchovní péči.

Miloval svoji ženu a děti. Spolu jsme často cestovali za rodinami do Klatov a Miřetína. Jsme mu vděční, že jsme s ním mohli poznat mnoho míst v Československu a v rámci tehdejších možností i v cizině. Několikrát jsme byli v Rumunsku, kde jsme našli přátele mezi křesťany a kam jsme se často a rádi vraceli. Nám dětem přál všechno, co sám nemohl v dětství a mládí zažít. Vroucně a věrně prosil o Boží pomoc pro nás zvláště tam, kde vnímal naše slabosti.

Rád nám pomáhal s učením hlavně v matematice, kterou doučoval i svá vnoučata. Těšil se z osmi vnoučat a dvou pravnoučat. Měl rád přírodu. Rád sbíral houby, bylinky a borůvky. Krásy přírody si užíval při svých oblíbených sportech: běžkování a turistice. Ještě ve svých 74 letech zdolal šumavský Ostrý.

Naše maminka mu byla po celý život oporou. V těžkostech stáří se o něj s láskou starala. Jsme vděční, že nám byl celý život nablízku a že jsme mohli být nablízku jemu, když odcházel.

► *rodina, z pohřebního rozloučení*

Vzpomínka na sestru Drahušku Motykovou

27. 12. 1931 – 3. 5. 2024

Dobrý den,

je zvykem na tomto místě zavzpomínat na člověka, se kterým jsme se přišli rozloučit, a připomenout jeho život, jeho záliby a úspěchy. Bohužel jsem neznala paní Drahušku Motykovou déle než jeden rok, a tak vám nemohu přiblížit celý její život. K tomu by tu asi byli lidé povolanejší. Chci se s vámi podělit o své vzpomínky na Drahu, tak jak si je pamatuji z jejího vyprávění. Předkládám

vám útržky z jejího života, které pro ni byly důležité, proto o nich v posledním roce mluvila.

Paní Draha se narodila ve Znojmě na konci roku 1931, tedy v období 1. republiky. Obdiv k zakladateli Československé republiky prof. Tomáši Garrigue Masarykovi ji provázal celý život až do posledních dnů. Vyrůstala s rodiči a sestrou. Rodiče měla hodně ráda, zvláště maminku. Jejich dům sousedil s farou a ona měla výsadu přes plot česat třešně z farní zahrady. Vzpomínala ráda na pana faráře, který ji bral při výuce náboženství na klín. Bohužel zemřel mladý, přibližně ve 45 letech, a Draha vzpomínala na statečnost jeho maminky, když se s ním musela rozloučit. Obdivovala mateřskou lásku, která nehledí na sebe, ale upřednostňuje druhé. Konec 2. světové války zastihl jejich rodinu už v Brně; vzpomínala na strach, který zažívala při náletech, zvláště když jim bomba probořila zeď.

První manželství Drahy nebylo šťastné a skončilo rozvodem. Později se seznámila s Jiřím Motykou, kterého milovala a obdivovala. Nechtěla rozbít jeho první manželství a on nechtěl opustit své dcery, dokud byly malé. Čekali proto několik let, než se mohli vzít. V manželství s Jiřím prožila nejlepší léta svého života. Trvala však jen 13 let, její manžel zemřel, když mu bylo pouhých 56 let. Po boku Jiřího se jí otevřel svět umění a kultury. Byla členkou Společnosti Anny Pammrové a Klubu výtvarného umění a architektury. Organizovala návštěvy výstav a výtvarných ateliérů. Otevřel se jí také svět, i ten za železnou oponou. Vzpomínala na zájezdy na Kubu, ale také do Itálie, Francie, Izraele.

Draha obdivovala vzdělání, velkou část života strávila na vysoké škole. Ne studiem, ale podporou studentů, protože byla studijní referentkou, a tím přicházela do styku jak se studenty, tak s profesory. Ty první povzbuzovala a před těmi druhými se netrásla. Obdiv ke vzdělání jí přivedl k dílu Jana Amose Komenského. Hrdě vyprávěla, jak se dostala do Muzea JAK v Naardenu a

odvezla si odtamtud kopii zprávy o ohledání ostatků Učitele národů.

Léta plynula a Draha byla stále aktivní v obou spolcích, navštěvovala výstavy a muzea. Přitom si možná málo uvědomovala, jak moc se svět kolem ní mění a zrychluje. V roce 2015 se seznámila s Noemi Komrskovou, vedoucí Diakonie Církve bratrské. Ta ji pozvala do církve a Draha našla nový okruh přátel. Rozpomenula se na své dětství a našla přítele také v Pánu Ježíši Kristu. Nebyla poslušnou ovečkou, s Pánem Ježíšem se přela, vyčítala mu nehody, které se jí stávaly stále častěji. Se svým obdivem ke vzdělání a vědění přistupovala také k Bibli s tím, že jí musí vždy porozumět. Draha věřila v rozum.

Já ale věřím, že Pán Ježíš je velmi milosrdný a byl to On, kdo ji na sklonku života přitáhl k sobě. A proto věřím, že ji také milostivě přijal, vždyt' i za Drahu položil život – On spravedlivý za nespravedlivou.

Milá Draho, když jsem tě poprvé potkala, krásně ses na mě usmála. A s tímto úsměvem si tě chci pamatovat. Bůh ti buď milostiv.

► *Jana Hůlková, z pohřebního rozloučení*

LOUČENÍ S PANÍ DRAHOU MOTYKOVOU

*... vy ruce starých žen
šustící listy
obracené nedočkavostí svítání
obracené utrpením
obracené modlitbou
vy ruce starých žen
tak zapomínající
na šíje mužů
na vlasy dětí*

*vy ruce starých žen
silné jen tak*

*aby udržely kapesník k setření slzy
aby udržely obrázek v rakvi
aby udržely kříž ať zatlačeny budou oči
vy ruce starých žen ...*

František Halas: Staré ženy

Dostalo se mně od Pána Boha mimořádné milosti, několikrát se setkat a popovídat si s paní Drahou Motykovou v posledních asi třech letech jejího života. Bylo to na setkáních seniorů, po dopoledním nedělním shromáždění u kávy a několikrát také ve městě, když ještě byla schopna si sama nakupovat. Vždycky mě okouzila svým milým úsměvem stařenky, pěknými zuby a i těmi několika větami z úplně běžného života. Tam a tam dobře nakupuji se slevou, večer zlevňují nějaké druhy pečiva, a tak podobně. Jindy jsme se potkali na už zrekonstruovaném Moravském náměstí u vodní plochy – to jsem se dozvěděl, že tam má sraz se svou pečovatelkou.

Nejvíce však jsem ji mohl poznat na setkáních seniorů od samého začátku pod vedením sestry Komrskové. Když jsme často měli a mohli se rozprávět na určité téma, paní Draha také přispívala do společné diskuse. Mnoho toho neřekla, byla spíše stručná, ale co zaznělo, mělo smysl a často i hlubší, skoro filosofické zamyšlení. Při těchto rozhovorech nejednou vyznala svoji celoživotní lásku a obdiv k umění: povídala o svých cestách v cizích zemích i u nás, kdy společně se svým manželem navštěvovali muzea, galerie a snad také chrámy, neboť vedle obrazů a soch byla také velkou milovnicí architektury. Jednou se mně světila, že to mají s manželem domluvené tak, že jeden týden své dovolené stráví u nás a druhý v cizině. Teprve na jejím pohřbu jsem se dozvěděl, že byla mimo jiné také členkou regionální Společnosti Anny Pammrové v Tišnově. Byla laicky vzdělaná v kunsthistorii a i to mělo zřejmě vliv na její kultivovanou mluvu i chování. Jinak ale na mě působila nesmírně skromně, prostě a neokázale.

Vůbec přede mnou nemluvila o víře v Boha ani o duchovních věcech. Asi tyto věci pokládala za soukromou záležitost, nesvěřovala se s tím a ani nevím, jak na tom byla ve vztahu s Pánem Bohem. Respektoval jsem proto toto její soukromí a o duchovních věcech s ní nemluvil. Jednou na setkání seniorů, když už bylo vidět, že se vzdaluje z tohoto pozemského života, jedna aktivní seniorka z letniční církve jí chtěla předříkávat modlitbu a vyzvala Drahu, aby to po ní opakovala. Paní Draha to dost rázně odmítla. Chtěla být sama sebou a nepřála si asi, aby s ní někdo na konci života manipuloval. I v tomto jsem ji obdivoval. (Při jejím skonu jsem se ale dozvěděl, že se se sestrou Hůlkovou modlívala Otčenáš na její přání.)

Při smutečních rozloučeních bývá zvykem, že řečníci se na konci proslovu obrací se sdělením přímo k mrtvému, jako by ještě mohl vnímat a slyšet – tak tomu bylo i v pondělí 13. května v naší modlitebně. Také já tento zvyk teď použiji: *Milá Drabo, moc děkuji Pánu Bohu za Tvůj život. Za to, že jsem Tě mohl, sice až v závěru, takhle trochu poznat. Byla jsi pro mě nepřehlédnutelnou osobností, možná pro svou osamocenost a absenci vlastní rodiny, a také pro svoji velmi výraznou prostotu a neokázalost. Svým pomalým, ale zřetelným odcházením jsi mně připomněla jednak moji maminku, jednak i moji ploužící se konečnou. A to je pro mě velmi důležité: Vědomí osobního tělesného konce. Děkuji Ti za to všechno. Děkuji Ti i za to, že ses ptávala Katky Duchboňové: „Jak se má Tvůj pejssek?“ Přěji Ti Boží přítomnost v úplném patření na Jeho tvář – jak si my věřící symbolicky představujeme. „Oko nikdy nevidělo, ucho neslyšelo a na lidskou mysl nevstoupilo, co Bůh připravil těm, kdo ho milují.“ Čest Tvoji památce!*

► Felix Davídek

k červnovým výročím

12. 6. – židovský svátek Šavu'ot. Jde o poutní svátek, který připomíná Boží předání Desatera Izraelcům na hoře Sínaj. Slovo „Šavu'ot“ („týdny“) označuje sedm týdnů, kdy Židé putovali z Egypta až pod horu Sínaj. Přechozí svátek Pesach symbolizuje fyzické vysvobození Izraelitů z otroctví samovládců, svátek Šavu'ot pak symbolizuje duchovní vysvobození, a to od modloslužby. Právě přijetím Tóry na Sínaji bylo dovršeno vykoupení Izraele z Egypta a Izrael se stal vyvoleným národem jediného Boha. V Izraeli šlo zároveň i o svátek první sklizně, kdy Izraelci přinášeli do Chrámu první obětiny z nové úrody. Na tento svátek bývají slavnostně vyzdobeny synagogy jako místa, kde se pak celou noc čte Tóra a zpívají se liturgické texty „píjutím“. V rodinách se o tomto svátku podávají medová a mléčná jídla (palačinky nejlépe s tvarohovou náplní, medové koláčky, tvarohové koláče, pudink, zmrzlina, jogurt, termix, sýr apod.) a mléčné nápoje.

19. 6. 1834 – v Kelvedonu narozen C. H. Spurgeon. Pocházel z kazatelské rodiny, osobně uvěřil již v deseti letech. Sám začal brzy kázat a již ve svých 19 letech se stal kazatelem v londýnském baptistickém sboru New Park Street Church. Později (v roce 1857) založil vlastní seminář The Pastor's College (dnes Spurgeon's College), který funguje až dodnes. Jeho kázání měla moc oslovovat mnoho posluchačů – jeho sbor se začal velmi rozrůstat; zanedlouho původní kostel nedostačoval a bylo nutno postavit mnohem větší Metropolitan

Tabernacle s kapacitou 5 500 míst, nicméně po nějaké době ani ten už nezvládal pojmout nápor posluchačů. Začal svá kázání vydávat i tiskem – např. v roce 1865 se prodalo 25 000 výtisků jeho kázání týdně a byla překládána do 20 jazyků. Mezi jeho posluchače patřil Charles Dickens či David Livingstone. Spurgeon bojoval proti vznikající kritice Bible, vystupoval proti entuziastickému hnutí (to bylo předchůdcem dnešního letničního a charismatického hnutí). Také radikálně odmítal přijímání Darwinovy teorie mezi baptisty. V roce 1856 došlo v jeho kostele k tragédii, kdy po falešném požárním poplachu bylo v nastalé panice uslapáno několik lidí. Tato událost Spurgeona silně zasáhla – trpěl pak depresemi a patrně i jinými psychickými problémy, k čemuž se přidala i dna, později revmatismus a zánět ledvin. Zemřel počátkem roku 1892 ve francouzském Mentone, kde se léčil.

► *Josef Vávra*

Červen v našem sboru

Nedělní shromáždění i biblické hodiny jsou přenášeny on-line prostřednictvím YouTube, platný odkaz najdete vždy na cb.cz/brno.

Pravidelné i mimořádné pobožnosti

(v 10.00, pokud není uvedeno jinak)

- 2. 6. br. Lukáš Pacek (*Věčeře Páně – vysloubuje kaz. Karel Hůlka*)
- 9. 6. br. Petr Raus
- 16. 6. vik. Vojtěch Barot
- 23. 6. s. Mária Kulísková
- 30. 6. br. Josef Vávra
- 7. 7. kaz. Karel Hůlka (*Věčeře Páně*)

Modlitební chvíle

vždy v neděli v 9.20.

Biblické hodiny (středa v 18.00)

- 5. 6. br. Josef Vávra
- 12. 6. vik. Vojtěch Barot
- 19. 6. kaz. Karel Hůlka
- 26. 6. br. Petr Raus
- 3. 7. kaz. Karel Hůlka

Nedělní večerní setkání (v 17.00)

2. 6. **seminář Cesty obnovy** s br. kazatelem Davidem Novákem. Budeme přemýšlet nad situací našeho sboru a hledat další kroky na Cestě obnovy.

9. 6. **Petr Baný** o cestě na Nový Zéland

16. 6. **setkání k rekonstrukci** – seznámení s aktuální situací, informace o provedených pracích, představení dalšího postupu, odpovědi na vaše otázky (od 16 hodin budou k nahlédnutí historické materiály ze stavby modlitebny i aktuální technická dokumentace).

Dorosty i mládež

Mládež: pondělí 17.30 – 19.30

Malý dorost: úterý 17.00 – 19.00

Velký dorost: čtvrtek 17.00 – 19.00

Zkoušky pěveckého sboru

V červnu se nekonají.

Dětský pěvecký sboreček

Dle oznámení.

Klub rodičů a dětí

Středa – 9.30

Aktuální informace jsou na facebookové skupině CBmamaCluB nebo u Pavlíny Hotařové (pavlina.hotarova@gmail.com).

On-line biblická skupinka

Pátek 20.00, odkaz pro připojení je vždy na webových stránkách sboru.

Úterní hloubání nad Písmem

Každé úterý 17.00–19.00, zamyšlení nad textem, který bude předmětem následující biblické hodiny. Kdokoliv je srdečně vítán!

Setkání seniorů

Úterý 18. 6. v 10.00

POZOR! ZMĚNA! Setkání seniorů bude mimořádně až třetí úterý v červnu z důvodu čerpání dovolené bratra kazatele. Tedy 18. 6. jako vždy v 10 hodin. Na programu bude, dá-li Pán Bůh, koncert a povídání nevidomého muzikanta, zpěváka a vypravěče, pana Tomáše Kramosila z chrlického Centra pro nevidomé a slabozraké. Opět se na vás všechny těšíme!

Oznámení pro Kompas zpracovává Lydie Křipačová. Prosíme, abyste oznámení týkající se akcí dalšího měsíce směřovali právě k Lydii, nebo zaslali do redakční rady Kompasů.